

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7CoP/68/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7620203685
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Agnesa Hricová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:7620203685.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Agnesy Hricovej a členov senátu Mgr. Miloša Greguša a JUDr. Denisy Novotnej Mlinárčikovej v právnej veci navrhovateľky G. O. nar. X.X.XXXX bývajúcej v H. č. XXX (ďalej len matky) právne zastúpenej Advokátskou kanceláriou JUDr. Iveta Pálfy Fabianová so sídlom Štefánikovo nám. č. 5 v Spišskej Novej Vsi a manžela, ktorý návrh nepodal Y. O. nar. XX.X.XXXX bývajúceho na J. J. č. XXXX/XX v J. (ďalej len otca) v konaní o rozvod manželstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností na čas po rozvode manželstva k maloletému U. O. nar. XX.X.XXXX bývajúcemu s matkou zastúpenému kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Poprad o odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves z 4.3.2022 č.k. 4P/82/2020 - 114 takto

rozhodol:

M e n í rozsudok v napadnutom výroku o určení výživného tak, že zaväzuje otca prispievať matke na výživu mal. U. 200 Eur mesačne vždy do 25-teho dňa v mesiaci vopred od právoplatnosti výroku o rozvode manželstva.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom rozhodol nasledovne:

I. Súd manželstvo G. O., rod. S., nar. XX.XX.XXXX a Y. O., rod. O., nar. XX.XX.XXXX, uzavreté dňa 25.06.2005 v Iľiašovciach, zapísané v knihe manželstiev Matričného úradu Spišská Nová Ves vo zväzku 20, ročník 2005, na strane XX, pod poradovým číslom XX, rozvádza.

II. Na čas po rozvode sa zveruje mal. U. O., nar. XX.XX.XXXX do osobnej starostlivosti matky, ktorá bude maloletého zastupovať a spravovať jeho majetok v bežných veciach.

III. Otec sa zaväzuje prispievať na výživu mal. U.a výživným vo výške 150,- Eur mesačne, ktoré výživné sa otec zaväzuje uhrádzať k rukám matky, vždy do 25-tého dňa v mesiaci vopred, počnúc od právoplatnosti tohto rozsudku.

IV. Styk otca s mal. U.om súd neupravuje.

V. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Rozhodol tak na základe návrhu zo dňa 17.7.2020, ktorým sa matka domáhala, aby súd rozviedol ich manželstvo a zveril jej maloletého na čas po rozvode do osobnej starostlivosti s tým, že ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok. Zároveň navrhla, aby súd zaviazal otca prispievať jej na výživu maloletého 180 Eur mesačne vždy do 25.teho dňa v mesiaci vopred a styk otca s maloletým navrhla

neupraviť. Z návrhu matky súd zistil, že zlom v ich manželstve nastal po tom, ako otehotnela s trojičkami. Jedno z detí zomrelo hneď po pôrode, druhá dcéra zomrela vo veku štyroch rokov. Veľmi ťažko zdravotne postihnutý sa narodil aj maloletý U., ktorý je postihnutý na 90%. Otca to zmenilo tak, že začal piť, a to až do takej miery, že prestal pracovať, prestal sa zaujímať o rodinu, a o maloletého syna. Pod vplyvom alkoholu bol agresívny a vulgárny, neustále vyvolával hádky. Matka už takéto správanie nedokázala dlhodobo znášať, preto opustila so synom spoločnú domácnosť a odsťahovali sa k jej matke v marci 2020. Syn U. je veľmi ťažko zdravotne postihnutý, potrebuje starostlivosť 24 hodín denne. Je ležiaci epileptik. Na otca reaguje pozitívne, avšak tento sa o neho nikdy poriadne nezaujímal. Ani sa nevie o neho postarať, nakŕmiť ho, prebaliť, okúpať, či obliecť. Odkedy opustili spoločnú domácnosť, tak synovi ničím neprispel na výživu, ani raz ho neprišiel navštíviť. Zmenu prostredia syn znášal ťažko, postupne sa však adaptuje. Otec namiesto to, aby pomohol matke, tak pije tak, že ho kvôli alkoholu až vyhodili z práce. Je evidovaný na úrade práce, avšak privyrába si brigádnicky, všetky zarobené peniaze však prepíše. Do marca 2020 ešte priniesol nejaké peniaze domov pre rodinu, ale od marca 2020 už dokázal všetko prepísať. Matka má mesačné výdavky v sume 263,27 Eur, ktoré pozostávajú zo splátky úveru 33,37 Eur, zo splátky nábytku 25,- Eur, zo životnej poisťky 6,- Eur, z poplatku za mobil 12,- Eur, za internet 16,90 Eur, za stravu 100,- Eur, za elektrinu 50,- Eur, a za hygienu 20,- Eur. Matka má tiež pravidelné mesačné výdavky na dieťa v sume 343 Eur, ktoré pozostávajú z doplatku za lieky 10,- Eur, zo 120 Eur za pohonné hmoty (návšteva škôlky Iľašovce-Levoča), z 20 Eur na hygienu (Tantum verde, Baby Aviril, vlhčené obrúsky, šampón, mydlá), z 25 - 30 Eur na oblečenie, zo 168 Eur za Robinson rehabilitačné stredisko. Na hygienu a oblečenie pre syna by matka potrebovala viac peňazí, boli by to účelne vynaložené peniaze. Taktiež si nemôže dovoliť minúť viac na stravu, hoci dieťa by potrebovalo lepšiu, kvalitnejšiu stravu a aj výživové doplnky, možno viac rehabilitovať, avšak nie je to v matkiných finančných možnostiach. Príjem matky predstavuje opatrovateľský príspevok v sume 608,- Eur mesačne, rodinné prídavky v sume 25,50 Eur mesačne a príspevok na benzín a hygienu v sume 57,- Eur mesačne. Maloletému sa v poslednej dobe zhoršil stav aj po psychickej stránke, nepokojne spí. Chodia na rehabilitácie, lieči sa na epilepsiu, jeho stav sa nebude meniť k lepšiemu, ale postupne sa zhoršuje. Matka má taktiež pravidelné mesačné náklady na lekársku starostlivosť cca 250,- Eur, sú to výdavky, kde si platí rehabilitačné cvičenie, 3krát do týždňa chodievajú s maloletým na rehabilitácie, pričom jedna stojí 25,- Eur. Maloletý potrebuje špeciálnu stoličku na jedenie, na transport potrebuje špeciálny vozík s opierkou hlavy. Raz ročne matka kupuje maloletému ortopedické topánky na cvičenie, za ktoré doplácala 17,- Eur, zakupuje bandáže na ruky a nohy, tieto pomôcky preplatila poisťovňa. Do budúca bude potrebné zakúpiť autosedačku, súčasná má už 5 rokov a je už malá, stojí cca 2.200,- Eur a matka doplácala cca 300,- Eur - bolo to zakúpené v súčinnosti s ÚPSVaR. Z výpovede otca zistil, že v súčasnej dobe býva v rodinnom dome na Levočských Lúkach, ktorý vlastní. Výživné, ktoré mu bolo určené v inom súdnom konaní neplatí, pretože nemá žiadne finančné prostriedky. Nepracuje, občasne si však privyrobit brigádnicky 20,- Eur. Nepožíva alkoholické nápoje. Navštevoval SOŠ stavebnú, avšak túto neukončil. V súčasnej dobe je evidovaný ako uchádzač o zamestnanie na ÚPSVaR, pravidelne sa chodí hlásiť, doposiaľ však neabsolvoval žiaden rekvalifikačný kurz. Bola mu ponúknutá práca v A.. Otvoril si živnosť, avšak všetko padlo. Vie urobiť akékoľvek stavebné práce. Pandémia mu však až doteraz znemožnila pracovať, z dôvodu, že nie je práca. Po zdravotnej stránke je v poriadku, má však bolesti v krížoch. Doposiaľ nežiadal o invalidný dôchodok z tohto dôvodu, bol však na vyšetrení u lekára, má predpísané lieky. Náklady na domácnosť nemá žiadne, elektrinu neuhrádza, vodu má do domácnosti zavedenú, avšak za túto neplatí. V domácnosti žije sám. Stravu, ako aj všetky potrebné výdavky do domácnosti, mu zabezpečuje jeho rodina. Finančnú hotovosť 14.000,- Eur, ktorú získal z predaja spoločného bytu, investoval do rekonštrukcie domu - zrekonštruoval strechu a vybudoval bezbariérový dom, aby mali kde s manželkou a synom bývať. Okrem toho, asi 3 roky dozadu boli na pobyte v Piešťanoch za 5.000,- Eur. Poprel, že býva v domácnosti svojej matky. Jeho brat si vybudoval na jeho pozemku prístavbu, kde aj býva. Berie lieky, avšak za tieto nedopláca, pretože nemá z čoho. Z rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 4P/83/2020 z 15.04.2021 súd zistil, že maloletý bol v konaní o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností do rozvodu manželstva zverený do starostlivosti matky s právom zastupovať ho a spravovať jeho majetok v bežných veciach, a že otec bol zaviazaný prispievať matke na výživu maloletého U. a sumou 150,- Eur mesačne od 01.03.2020 vždy do 25-tého dňa v mesiaci vopred. Dĺžné výživné za obdobie od 01.03.2020 do 31.03.2021 vo výške 1.950,- Eur súd povolil otcovi splácať v 50,- Eur splátkach pod následkom straty výhody splátok pri nezaplatení čo i len jednej z nich. Styk otca s maloletým súd neupravil. Uvedený rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 25.05.2021. Ďalej bolo vykonaným dokazovaním zistené, že starostlivosť o maloletého zabezpečuje aj naďalej matka. Bolo preukázané, že matka pravidelne navštevuje zariadenia a inštitúcie za účelom rozvoja maloletého, ako aj vykonáva o maloletého celodennú starostlivosť.

3. Zistený skutkový stav posúdil podľa § 62 ods. 1- 5, § 75 ods. 1, § 76 ods. 1 zák. č. 36/2005 Z.z. o rodine a ustálil, že matka bola v čase podania návrhu a stále je v čase vyhlásenia rozsudku poberateľkou príspevku na opatrovanie, aktuálne vo výške 608,- Eur, prídavkov na maloletého vo výške 25,50 Eur a kompenzačného príspevku 57,- Eur. Matka má výdavky na stravu 100,- Eur mesačne a súčasne má výdavky na maloletého súvisiace s jeho zdravotným stavom 250,- Eur mesačne a s ošatením v sume 30,- Eur. U otca neboli zistené žiadne príjmy z pracovného pomeru, ani to, že by mal nejaké pravidelné výdavky. Súd konštatoval, že uspokojovanie odôvodnených potrieb maloletých detí je vždy limitované možnosťami, schopnosťami a majetkovými pomermi rodičov, pričom sú rozhodujúce predovšetkým reálne zárobkové schopnosti a možnosti každého z rodičov, ktoré sú dané nielen ich subjektívnymi vlastnosťami, ale aj okolnosťami objektívneho charakteru, najmä pracovnými príležitosťami primeranými vlastnostiam rodičov. Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine účinného od 1.4.2005 sa zaradili majetkové pomery povinného rodiča medzi všeobecné podmienky určenia rozsahu vyživovacej povinnosti a rozšírili sa východiská na zisťovanie tzv. potenciality príjmov. Princíp potenciality má prednosť pred princípom fakticity aj v prípade, že povinný berie na seba neprimerané majetkové riziká, ktoré zahŕňajú aj takú činnosť, ktorá ohrozuje dosiahnutie príjmu, resp. priamo vyvoláva stratu a súčasne možnosť poskytovania výživného. Žiadny účinný zákon v Slovenskej republike nezakotvuje povinnosť pracovať. Nezakotvuje ani právo, resp. povinnosť pracovať v odbore, v ktorom je osoba vyučená. Zákon o rodine však zakotvuje výslovne povinnosť rodiča živiť svoje dieťa (§ 62 ods. 1 Zákona o rodine). Potencionálny príjem nie je ten, ktorý povinný skutočne zarobí, ale to, čo je objektívne možné, aby zarobil s ohľadom na svoj vek, zdravotný stav, kvalifikáciu, odbornosť, nadanie, vedomosti, zručnosti, pracovné skúsenosti a tiež situáciu na trhu práce. Matka v podanom písomnom návrhu požadovala, aby súd zaviazal otca na plnenie vyživovacej povinnosti v sume 180,- Eur mesačne na maloletého, čo odôvodňovala potrebami maloletého, neskôr na súdnom pojednávaní požadovala sumu výživného 250,- Eur, odôvodňujúc zhoršením sa zdravotného stavu dieťaťa. Súd má však zato, že vo vzťahu k mal. U.ovi je výška výživného 150,- Eur mesačne naďalej primeraná jeho veku, zdravotnému stavu a jeho odôvodneným potrebám. Súd má za to, že od poslednej úpravy výživného nenastala taká zmena pomerov, ktorá by odôvodňovala iné rozhodnutie o výške výživného. Matkou konštatované zhoršenie zdravotného stavu sa nepremietlo vo zvýšení výdavkov na starostlivosť, tieto podľa súdu prvej inštancie zostali v rovine, ako pri poslednej úprave výšky výživného. V kontexte tejto sumy výživného je tiež nutné skúmať majetkové pomery otca. Príjem otca sa súdu nepodarilo zistiť relevantným spôsobom. Vyjadrenia otca, ktoré súdu prezentoval počas svojej účastníckej výpovede predovšetkým, že pracuje občasne brigádnicky, príjem nemá žiaden a jeho výdavky hradí jeho rodina, sa súdu javili ako nevierohodné a absolútne nepresvedčivé. Otec nepripustil, aby mal nejaký príjem. Z priemernej mesačnej mzdy podľa odvetví zverejnenej na webovom sídle Štatistického úradu Slovenskej republiky je zrejmé, že v treťom kvartáli roka 2021 bola priemerná mesačná mzda v oblasti stavebníctva 824,- Eur. Je preto nutné brať v úvahu, že pri prihlíadaní na pomery otca, súd nevychádzal z jeho skutočného príjmu, ale z jeho potencialného príjmu. Súd má zato, že je v majetkových možnostiach a schopnostiach otca, aby si voči maloletému plnil svoju vyživovaciu povinnosť v sume 150 Eur mesačne.

4. Proti výroku o určení výživného podala odvolanie matka s návrhom, aby ho odvolací súd zmenil tak, že určí výživné od otca pre maloletého na 250 Eur mesačne. Uviedla, že počas konania o rozvod manželstva, ktoré trvalo veľmi dlho, sa výrazným spôsobom zmenili pomery mal. dieťaťa, pretože sa mu zhoršil zdravotný stav. V tejto súvislosti namietala, že súd neakceptoval lekársku správu, ktorá tieto jej tvrdenia potvrdzuje. Má za to, že pokiaľ mal súd pochybnosti, mal vykonať primerané dokazovanie. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku nie je zrejmé, prečo súd napríklad nezohľadnil potrebu kúpeľnej liečby maloletého, prečo nevzal do úvahy výdavky na vozík a na autosedačku, ktorú bude potrebné kúpiť. Navrhované výživné v sebe zahŕňa aj sumu, ktorá je potrebná na finančne náročný aspoň 3 týždňový kúpeľný pobyt maloletého. Možno by dokázala maloletému zabezpečiť aj lepšie terapie, niečo mu odložiť na pomôcky k cvičeniu. Aspoň takto by sa mu dal zabezpečiť dôstojnejší život. Poukázala na to, že otec dostal po predaji spoločného bytu 14.000,- Eur. Potvrdila, že aj ona dostala rovnakú sumu, z ktorej však musí splácať spoločné pôžičky. Otec nemá žiadne zdravotné problémy a vie, koľko dokázal zarobiť, keď nepil. Považuje za zaujímavé, že sa otec nedokáže zamestnať práve od momentu, kedy podala návrh na rozvod manželstva. Poznomenala, že má vysoké výdavky na maloletého, ktoré súdu deklarovala už v priebehu konania. Podstatnú časť svojho príjmu minie na rehabilitácie a cvičenia maloletého. Bez nich by maloletý trpel bolesťami, pretože bez cvičenia sa mu skracujú svaly. Napriek tomu, že dostáva sociálne príspevky, ktoré súvisia s celodenným opatrovaním maloletého a aj príspevok na jeho oblečenie a stravu, nie je to na celý mesiac pre nich postačujúce za situácie, keď otec sa na starostlivosť o maloletého žiadnym spôsobom nepodieľa. Uviedla, že jej narodením maloletého klesla

životná úroveň, pretože sa už nemohla vrátiť do pôvodného zamestnania. Zdôraznila, že v poslednom období došlo k výraznému nárastu cien pohonných hmôt a potravín a základných komodít, čo ich životnú úroveň negatívne ovplyvnilo ešte viac. Vyjadrila presvedčenie, že otec je schopný zarobiť si takú sumu, aby z nej mohol na výživu maloletého prispievať 250 Eur mesačne. Súd prvej inštancie dostatočne neodôvodnil, prečo nevzal do úvahy názor kolízneho opatrovníka, ktorý sa s jej návrhom na určenie výživného stotožnil. Namietala, že súd prvej inštancie vychádzal z potencionálneho príjmu otca 824 Eur mesačne, aj keď v skutočnosti dokázal zarobiť aj 2.000,- Eur, keď žili v spoločnej domácnosti. Je toho názoru, že otec zarába podobne aj v súčasnosti, čo však nie je schopná preukázať, keďže sa jedná o tzv. prácu na čierno. O tom ju informujú spoloční známi.

5. Ďalšie vyjadrenia vo veci neboli podané.

6. Výroky rozsudku o rozvode manželstva, o zverení mal. U.a do osobnej starostlivosti matky, o tom, že matka bude maloletého zastupovať a spravovať jeho majetok, a o úprave styku neboli odvolaním napadnuté, nadobudli právoplatnosť, preto neboli predmetom odvolacieho konania (§ 367 ods. 2 CSP).

7. Konania vo veciach starostlivosti súdu o maloletých sa prejednávajú a rozhodujú podľa zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“).

8. Podľa § 2 ods. 1 CMP, na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

9. Podľa § 388 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

10. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 CSP) preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku o výživnom aj s konaním, ktoré mu predchádzalo podľa § 65 CMP bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP a contrario v rozsahu danom § 66 CMP v spojení s § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že napadnutý výrok rozsudku je potrebné zmeniť podľa § 388 CSP, pretože nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie. Súd prvej inštancie v danej veci riadne zistil skutkový stav vecí, ale tento nesprávne právne posúdil, keď dospel k záveru, že odôvodneným potrebám maloletého U.a zodpovedá výživné v sume 150 Eur mesačne aj po rozvode manželstva. Ako je to zrejme z vykonaného dokazovania, výživné v sume 150 Eur mesačne mal maloletý určené aj v konaní o úprave výkonu rodičovských práv a povinností do rozvodu manželstva už od 1.3.2020. Matka v konaní o rozvod manželstva preukázala zhoršenie zdravotného stavu maloletého lekárskou správou na č.l. 73 spisu, z ktorej je okrem iného zrejme aj to, že u maloletého je nutná intenzívna rehabilitácia v mieste bydliska a indikovaný kúpeľný pobyt, ktoré si podľa názoru odvolacieho súdu bezpochyby vyžadujú zvýšené výdavky. Z lekárskej správy na č.l. 72 je zrejme aj to, že v budúcnosti je v pláne aj vypísanie návrhu na „mechan. inv. vozík s ort. na sed vo vozíku / väčší inv. kočiarik na trhu nie je k dispozícii“. Okrem toho, od priznania výživného na 150 Eur mesačne od marca 2020 nepochybne došlo aj k celkovému rastu maloletého a v roku 2022 aj k vysokej inflácii a výraznému rastu cien základných komodít a potravín, ktoré sú všeobecne známou okolnosťou, ktorú nie je potrebné osobitne dokazovať. Takáto kombinácia zistení umožňuje aj bez podrobnejšieho dokazovania prijať záver, že od poslednej úpravy výživného realizovanej do rozvodu manželstva došlo k takej výraznej zmene pomerov maloletého a matky, ktorá opodstatňuje určenie výživného vo väčšom rozsahu po právoplatnosti výroku o rozvode manželstva, ako je pôvodných 150 Eur mesačne. Odvolací súd sa nestotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, že výživné v sume 150 Eur mesačne, ktoré v prepočte predstavuje len 5 eur na deň, zodpovedá odôvodneným potrebám takmer 11 ročného maloletého dieťaťa s vážnymi zdravotnými problémami, pretože z takéhoto výživného sa ledva dokážu uspokojovať potreby jeho zdravých rovesníkov, nie to ešte zvýšené výdavky na rehabilitácie, zdravotné pomôcky, kúpeľné liečby, hygienu a pod..

11. Pokiaľ ide o konkrétny rozsah výživného, matka v návrhu na rozvod navrhovala priznať 180 Eur mesačne a v priebehu konania svoj návrh upravila, keď žiadala priznať výživné v sume 250 Eur mesačne. Odvolací súd dôsledne posúdil pomery matky maloletého a odôvodnené potreby maloletého, ako aj vývoj nákladov podľa § 78 ods. 3 Zák. o rodine a dospel k záveru, že primeraným bude určiť výživné v sume 200 Eur mesačne, ktoré predstavuje stred medzi výživným v sume 150 Eur, ktoré bolo určené do rozvodu manželstva a sumou 250 Eur mesačne, ktorú navrhovala priznať matka maloletého. Suma 50 Eur mesačne, o ktorú odvolací súd určil vyššie výživné po rozvode manželstva, je podľa názoru

odvolacieho súdu schopná pokryť zvýšené výdavky matky na zdravotnú starostlivosť maloletého, ako aj všeobecný rast cien za posledné roky, a je zároveň aj v súlade s dlhoročnou rozhodovacou súdnou praxou v obdobných veciach za situácie, keď všeobecne dochádza k nárastu nákladov mal. detí v dôsledku uplynutia relevantného časového úseku od poslednej úpravy výživného. Matka nepreukázala, že by došlo k zvýšeniu potrieb maloletého až o 100 Eur mesačne, t.j. skoro o raz toľko, ako mal maloletý pôvodne určených do rozvodu manželstva. Odvolací súd musel prihliadať aj na to, ako už výživné právoplatne posúdil a nastavil súd do rozvodu manželstva a od tejto úpravy sa výrazne odchýliť nemohol za situácie, keď matka nepreukázala výraznú odchýlku a sama v odvolaní priznáva, že pri výživnom 250 Eur mesačne by mohla maloletému aj niečo odložiť na potreby do budúcnosti. Navyše, odôvodnené potreby maloletého nie sú jediným limitujúcim kritériom rozhodným pre určenie výživného. Tým sú aj príjmové možnosti a schopnosti povinného otca, u ktorého sa nepodarilo preukázať, že by bol jeho potencionálny príjem taký, aby mu umožňoval plniť si svoju vyživovaciu povinnosť až v sume 250 Eur mesačne. Aj keď matka v tejto súvislosti deklaruje, že otec podľa informácií od známych dokáže v súčasnosti „načierno“ zarobiť aj 2.000,- Eur mesačne (ako v minulosti, keď žili v spoločnej domácnosti), tieto svoje tvrdenia žiadnym spôsobom neverifikovala a nepotvrďuje ich ani zistená životná úroveň a zloženie výdavkov otca. Súd prvej inštancie postupoval správne, ak pri určení výživného aplikoval § 75 ods. 1 Zák. o rodine a pri určení príjmov otca vychádzal z potencionálneho príjmu otca v sume 824 Eur mesačne, ktorý by mohol dosahovať v oblasti stavebníctva, ak by plne využíval všetky svoje možnosti a schopnosti, ktoré na pojednávaní aj sám deklaroval (vie urobiť akékoľvek stavebné práce). Za tejto situácie je odvolací súd toho presvedčenia, že ešte je v možnostiach a schopnostiach otca plniť si svoju vyživovaciu povinnosť voči maloletému U.ovi v sume 200 Eur mesačne prihliadajúc na to, že otec nemá inú vyživovaciu povinnosť, a že nemá vysoké náklady na uspokojovanie svojich nevyhnutných potrieb. Odvolací súd v tejto súvislosti uvádza, že každý výživou povinný rodič musí mať vždy na zreteli existujúce vyživovacie povinnosti tak, aby ich plnenie žiadnym spôsobom neohrozil. Potvrdenie napadnutého rozsudku by v tomto prípade znamenalo neúmerne posunúť väčší podiel zodpovednosti za duševný a fyzický rast maloletého na matku, čo by bolo nepochybne v rozpore aj s relevantnými ustanoveniami Zákona o rodine.

12. Z týchto dôvodov odvolací súd zmenil rozsudok v napadnutom výroku o výživnom podľa ust. § 388 CSP tak, ako je to zrejme z výrokovej časti tohto rozsudku.

13. O trovách odvolacieho konania odvolací súd nerozhodoval, pretože žiadny z účastníkov si neuplatnil nárok na ich náhradu.

14. Rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 a nasl. CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Uvedená povinnosť neplatí, ak je dovolateľ fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).